Here is a page from a manuscript from 15th Century Bohemia.

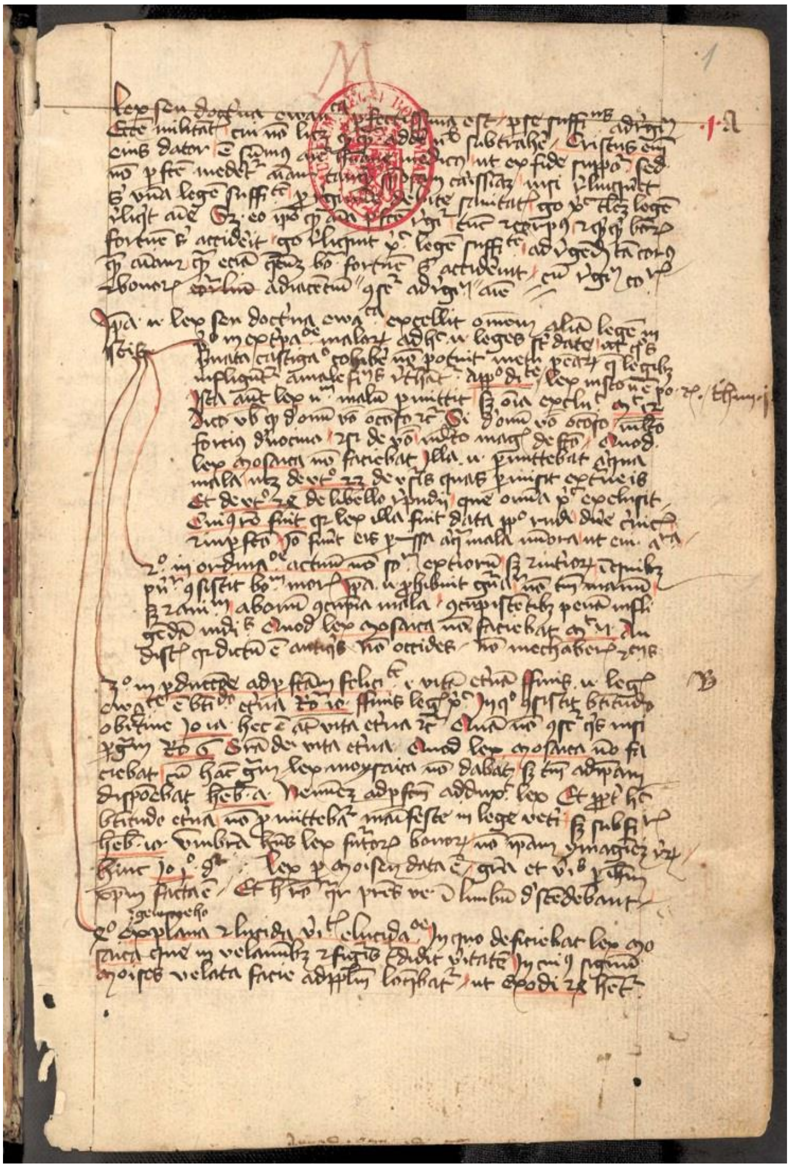

This is written by Mikulaš Biskupec z Pehlřimova, (Nicholas “The Little Bishop” from Pehlrimov) who was the main theologian of the Taborite party in the Hussite movement. It is the beginning of his extensive commentary on the gospels,and contains the scripture analysis of figures like John Chrysostom, Augustine of Hippo, Nicholas of Lyra, and John Wyclif.

Below is a page from a late fourteenth-century English manuscript of John Wyclif’s *Trialogus*, which I used for my translation of that treatise published in 2013.

Circa locucionem ad propositum multis plus complacet quam locucio generalis et mees mltor qui affirmant singularibus ex tali locucione dicunt videri posset mlt' utilis quidam dialogus ubi primo tangit Alathia. Secundus theologus loquetur. Secundo infidelis captiosus ... obiciet. Et 3° subtilis theologus et martyrus tanget responsiones declarando veritatem.

Alathia. licet dixit insipiens in corde suo non est deus tamen videtur supposito quod hoc dico esse, quia aliter nemo negaret ad hoc aliqua veritate esse, ex nendo illo statim concederet eius oppositum quod si aliquid est illud vel est finitum vel infinitum, sive sic vel illud vel est illud est deus, tunc suppono omne quod est sicut est non causatum ab alio esse deum, extendendo hoc nomen aliquid ad omne ens vel per se vel aggregatum vel affirmativum vel negativum vel possibilem veritatem.

Persuasio. Sapiens logica sic instruit non claudit contradictionem formaliter, illorum alterum enim est cum ex ulla nec sequitur formaliter affirmativa non ideo esse. propterea logice dico esse, quia non sequitur formaliter. si non est aliquid est. ¶ Item stat veritas esse cum hoc quod non sit aliquid cum veritas potest esse quod nichil sit et non est aliquid ¶ Et 3° possibile est esse processum in infinitum in talibus non sequitur sicut causa est prima causa est cum in ordine causarum homo possit procedere in infinitum. Sic enim divisio linee in suas partes proporcionales minores sine linee prima pars proporcionalis a 2ª et sic in infinitum et sic de infinitis casibus quibus contingit procedere in infinitum.

Responsio. Sicut vera alathia. mater precedit credens quibuslibet oportet concedere deum esse et tunc instancie solute non concludunt et sic ex qualibet nec contingit concedere sequitur formaliter affirmativa quia deum esse quod est primo formaliter quam veritas de possibili vel et nec cum sequitur formaliter nichil est. ergo veritas est quod non est cum a nichil ponit in quod in contrariis formaliter implicat et sic ex nec forma sic affirmativa licet insipiens illud negaret, sicut et quibuslibet affirmativa modum sic quod querit nec, sed affirmativa vehementer existencias cuius concedimus deum esse. ¶ Et sic quod ad 2m patet quod si veritas est a complex veritas est et sic deus quamvis sicut dictum est a prima causa est quam supponimus esse deum. ¶ Contra tamen ad tertiam instanciam de processu in infinitum patet quod talis processus quo sic infinitum dicimus esse resolubilem ad finitum cum sic continuum resolubile sic ad speciem et omnis multitudo specierum resolubilis est ad genus et sic infinitas quam sic vocatis in partibus linee vel secundum obiecti resolubilis est in suum integrum et sic illud integrum in aliud et sic quousque deveniatur ad primum corpus quod est mundus et sic de partibus unde quod sint sperimus. ¶ Et tamen cum infinitum sit nobis demonstrabile patet manifeste quod ulla sic veritas infinita non sit prima veritas infinita et illa supposita esse deus ¶ Deus autem est sicut dicitur a prima affirmacio secundus ad complexe veritatis dicit quod claudat contradictionem formaliter aliqualiter esse vel aliqualiter posse esse non deo sit ideo bene dicunt